

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Tizenegyedik évfolyam.

XII. füzet.

December 1872.

Megjelenik minden hónapban. Ára egy évre 6 forint.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budán, a várban, Fortuna-utca 129. sz. a. II. em.

Mérsékelt díjért mindennemű hirdetések közöltetnek.

Divald Adolf ministeri tanácsos az állam- erdészet szolgálatától megválík,

mely alkalomból a m. kir. pénzügyministerium erdészeti ügyosztályainak összes tagjai f. évi december-hó 31-én a távozó osztályfőnöknél bucsutiszteletöket tévén, Wagner Károly főerdőtanácsos Divald urhoz következő bucsuüdvözetet intézett :

Mélyen tisztelt ministeri tanácsos Ur! Szorult kebellem jelenünk meg, hogy Méltóságodnak az állami szolgálatból való kilépése alkalmával magunk, s a magyar államerdészet tisztikara nevében hálánkat és tiszteletünket tolmácsoljuk és Méltóságodat, midőn körünkből távozik, változhatlan ragaszkodásunkról biztosítsuk.

Ha erdészetünk utolsó öt évi történetére visszatekintünk, s ezt szakunk előbbi állapotával összehasonlítjuk, örömmel tapasztaljuk, hogy az államerdészet terén ezen időszak alatt elért siker nemcsak „lépés volt a jövő felé“, hanem eredmény is, mely a „jobb jövő“-nek jelentékeny részét hozta meg.

Az előbbi tengő magyar államerdészet 1867-óta Méltóságod teremtő lelkének hatása alatt új életre ébredt, a szolgálat gyökeres szervezése, a gazdasági rendszernek korszerű

alpra való fektetése, s a nélkülözhetlen beruházások eszközlése meghozták Méltóságod fáradságának azon gyümölcsét, hogy a magyar államerdők jövedelme e rövid időszak alatt tizszeresen emelkedett. Minden, a mi ezen meglepő eredmény elérésére történt, Méltóságod kezdeményezésének köszönhető, valamint az is, hogy szaktársaink anyagi helyzete a jelen viszonyokhoz, s az állam szorult pénzügyi helyzetéhez képest legalább tűrhetővé vált.

Méltóságod kitűnő tehetségei tündöklő tiszta jelleme és szakunk terén szerzett fényes érdemei, melyek ő Felsőgeik a király és királyné, a magyar kormány, az összes szakközönség és a közvélemény általános elismerésével találkoztak, a magyar erdészetre és a magyar erdészekre is fényt árasztottak. Ezen érdemeknek köszönhető, hogy hazai erdészetünk már ma Európa mívelt államainak erdészetével egy színvonalon áll, hogy a magyar erdész neve külföldön is ismeretes, hogy az erdészet hazánkban is kivivta magának azon állást, mely nemzetgazdasági fontosságánál fogva azt megilleti, s hogy az öntudatra ébredt magyar erdész nyomasztó helyzetéből kiszabadítva, nehéz feladatát a sértett önérzet fájó tudata nélkül végezheti.

Nem lehetünk mi hivatva Méltóságodnak a haza nevében köszönetet mondani azon érdem szerint nem méltányolható szolgálatokért, melyeket szakunk terén az állam érdekében tett, mi csak mint magánegyének s mint a jó sors által Méltóságod vezetése alá hozott szakemberek kívánjuk igénytelen szavakban hálás köszönetünket kifejezni azon szeretetre méltó és humanus bánásmódért, melyben Méltóságod minket a hivatalon belül és kívül mindég részeltetni kegyeskedett, s mely hivatalos működésünket mindég kellemessé tette.

Méltóságod határt nem ismerő hivatali buzgósága, fáradhatatlan önfeláldozó munkássága, szilárd erélye, bámulatos kitartása, igazságos részrehajlatlan jelleme mint eddig, ugy ezután is, példaképül szolgálанд nekünk.

Nem bucsuzunk Méltóságodtól, hiszen bárhová vezessék is léptei, tudjuk, hogy azért mindig szakunké és hazánké marad, s e kettőnek érdekében működni soha meg nem szünend; így tehát mi mint honfiak és erdészek Méltóságodat el nem veszítjük, sőt tudjuk, hogy mint országos képviselő a törvényhozás terén, tekintélyes állásánál és ügybuzgóságánál fogva, az erdészetnek az eddigieknél nem kevésbé fontos és üdvös szolgálatokat teend.

Mind a mellett nem birjuk elhalgatni fájó érzésünket a fölött, hogy ezután nem lehetünk oly szerencsések Méltóságod közvetlen böls vezetése alatt munkálkodni, de él bennünk a remény, hogy még megjön az idő, midőn a haza Méltóságod szolgálatát az állam érdekében ismét igénybe fogja venni.

Végül legyen szabad Méltóságodat arra kérnünk, hogy kegyes jóvoltában minket továbbra is megtartani, és meggyőződve lenni méltóztassék, hogy Méltóságod iránt táplált határtalan tiszteletünk megszűnni nem fog.

Divald ministeri tanácsos ur erre a teljes meghatottság őszinte hangján és érzésével következőleg válaszolt :

Tisztelt barátim! Sokkal mélyebben megvagyok hatva hozzám való ragaszkodásuk oly meleg szavakban történt előadása által, semhogy képes lehetnék saját érzelmeimet kifejezni úgy, a mint azt óhajtanám.

Ha van érdem abban, a mi az állami erdőgazdaság körében 1867. óta történt, úgy ez édes mindnyájunké; mert ily eredményt elérni tisztelt barátim és az államszolgálatban álló összes szaktársaim buzgó, ernyedetlen és szakértő közreműködése nélkül senki sem lett volna képes; de sikert még így sem arathattunk volna a magyar pénzügyministerium élén elébb állott és az ott jelenleg álló mélyen tisztelt államférfiak hat-

hatós támogatása nélkül. Halhatatlanok kell hogy maradjanak Lónyay Menyhért gróf és Kerkapoly Károly nevei a magyar államerdészet fejlődésének történelmében!

Felvilágosodott szabadelvűségük bátran szembe szállván a szak és ennek hívei ellen századokon át főnállott balitéletekkel, az erdészetet ők szabadították föl azon nyüg alól, mely annak természet-szerű fejlődését oly soká hátráltatá; ők adták meg a törvényhozásnak általuk kieszközölt engedélye alapján bőkezűen a százados mulasztások rövid idő alatti pótlására nélkülözhetlen eszközöket.

Részemről nyugodt lelkiismerettel hagyom el a gondviselés által eddig reám bízott őrállomást; nem csak azért, mert a tér, melyre hazánk államerdészetének az életvidor továbbfejlődéshez szüksége volt, immár el van foglalva; hanem főleg azért; mert ezen az országra nézve nagyfontosságú ügy további vezetése Wagner Károly régi hű barátom kezeire s így oly minden tekintetben kitünő erőre bízott, mely e tért, tisztelt szaktársaimnak teljes öntudatra ébredett összhangzatos közreműködése mellett megtartani s a fejlődés sikereit fokozatosan növekedő arányokban bizonyítani jövőre is képes leend!

Egy nagy czél elérésében találkozó, legszentebb eszméinkből fejlődött azon barátság és rokonszenv, mely engem a magyar birodalom területén működő államerdészekhez évek óta fűz, s a mely százszorta erősebben tartotta fön a sikerdus működéshez szükséges közszellemet, és ezerszerte hathatósabban eszközölte a némely esetben eltérő egyéni meggyőződések alárendelését, mint a hogy ezt bármi állás pusztán hivatalos tekintélye képes lett volna: életem főbűszkeségét és eddigi működésem legszebb jutalmát képezi. Kérem az itt összegyűlt, valamint távol lévő barátimat és szaktársaimat, hogy számomra e megtisztelő és boldogító barátságunk sziveikben helyet adni jövőre is méltóztassanak.